

[Undervisningsministeren.]

dende ordninger for uddannelsesstøtte, og i overensstemmelse hermed foreslås det i det foreliggende lovforslag at udskyde tidspunktet for ændring af loven om Ungdommens uddannelsesfond m. v. til folketings-samlingen 1967-68.

Jeg har overvejet i forbindelse med nærværende lovforslag at stille forslag om nogle af de ændringer i de gældende regler, som der foreligger behov for, og også om forhøjelse af beløbsrammen for en eller flere af de af loven omfattede grupper af uddannelsessøgende. Jeg har imidlertid fundet det rigtigst, at disse ændringer — herunder ændringer af beløbene — udsættes, til vi her i tinget, når betænkningen foreligger, får langt bedre mulighed, end vi har i dag, for at vurdere disse ændringer og for at finde ud af, hvor der er størst behov for at sætte ind med øgede bevillinger.

Lad mig benytte lejligheden til at nævne nogle tal til belysning af udviklingen inden for uddannelsesfondens område, siden vi i 1964-65 forhøjede fondens beløbsramme. Der stilledes dengang et årligt beløb på i alt 115 mill. kr. til fondens rådighed. Heraf var de 98 mill. kr. til anvendelse for studerende ved universiteter, højere læreanstalter og offentligt anerkendte fagskoler, idet halvdelen af det nævnte beløb skulle ydes som støtte i form af stipendier og den anden halvdel i form af rentefri lån. De øvrige 17 mill. kr. stilledes til rådighed til støtte i form af stipendier til elever i gymnasier og på studenterkursus, endvidere til elever i 8., 9. og 10. klasserne samt i realklasser og på realkursus samt endelig til lærlinge. Samtidig bestemtes det, at de nævnte rådighedsbeløb i de følgende finansår skulle reguleres under hensyn til elevtalsudvikling og pristalsstigning. Som følge af denne bestemmelse udgør rådighedssummen for finansåret 1966-67 i alt godt 152 mill. kr. — altså en stigning på 37 mill. kr. på 2 år — med en fordeling på elevgrupper, som fremgår af det fremsatte lovforslag. I løbet af de 2 år, som er hengået under de hid-

tidige bestemmelser, er antallet af elever ved universiteter, højere læreanstalter og offentligt anerkendte fagskoler steget med 20 pct. og udgør nu næsten 67.000 studerende, hvoraf halvdelen har en studentereksamen som grundlag for den videre uddannelse, medens den anden halvdel er udgået af skolen fra andre afgangsklasser. Endvidere er antallet af gymnasier og studenterkursister forøget med 10 pct. Jeg bemærker, at netop i disse år er de talstærke årgange i gymnasiet blevet efterfulgt af mindre talstærke fødselsårgange, hvilket er grunden til den forholdsvis beskedne stigningsprocent for elevtallet i gymnasierne. Elevtallet i 8., 9. og 10. klasserne og i realklasserne er i de 2 år vokset med 20 pct., mens antallet af lærlinge har været stagnerende.

Bestemmelsen om elevtals- og pristalsregulering af uddannelsesfondens rådighedssum har gjort det muligt for fonden at tilrettelægge sin administration ud fra forudsætningen om en nogenlunde ensartet behovsdækning fra år til år — noget, der jo ikke var muligt under den tidligere lovgivning. Uddannelsesfondens har derfor på forskellig måde udbygget grundlaget for sin administration med henblik på at sikre størst mulig ensartethed i den praksis, der anvendes af de enkelte stipendienævn ved de forskellige uddannelsesinstitutioner landet over. Jeg tillader mig herom — og også i almindelighed — at henvise til Ungdommens uddannelsesfondens beretning for sin virksomhed i årene fra 1962-63 til 1965-66, dateret 26. januar 1967, som er tilstillet medlemmerne af tinget.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 86) findes i tidenden sp. 1809).